

Ἐπίκαιρο

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ στούς μαθητές

Ἄν ὁ Χριστός μας, παιδιά, ἔτσι ὅπως εἴμαστε μαζεμένοι τώρα ἐδῶ, ἐμφανιζόταν ἀνάμεσά μας, τί θά νιώθαμε; Χαρά! Ἀλλά ...καί λίγο φόβο ἀπό τήν ζαφνική ἐμφάνιση.

Ἄγιογραφική διήγηση

Κάπως ἔτσι ἔνωσαν καί οἱ μαθητές Του ἐκείνη τήν ἡμέρα... Ἦταν μαζεμένοι ὅλοι σέ ἓνα σπίτι, βαθιά λυπημένοι γιά τή σταύρωση καί τόν θάνατο τοῦ ἀγαπημένου τους Δασκάλου. Εἶχαν περάσει τόσο ὄμορφα τρία χρόνια μαζί Του! Τόν εἶχαν δεῖ νά κάνει τόσα καταπληκτικά θαύματα! Ἀλλά καί τά οὐράνια λόγια Του τοὺς ἔδιναν κάθε μέρα πολλή χαρά!

Ἐκεῖ, λοιπόν, πού ἦταν μαζεμένοι, μέ τόν πόνο βαθιά μέσ στήν καρδιά τους, κι ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, ἐμφανίστηκε μπροστά τους ὁ ἀγαπημένος Δάσκαλός τους, πού πρὶν ἀπό τρεῖς μέρες εἶχε πεθάνει πάνω στόν σταυρό. Τρόμαζαν μόλις Τόν εἶδαν. Νόμι-

ζαν στήν ἀρχή πώς βλέπουν φάντασμα. Δέν μπορούσαν νά πιστέψουν ὅτι εἶναι μπροστά τους ζωντανός ὁ Δάσκαλός τους! Πῶς εἶναι δυνατόν Αὐτός πού πέθανε καί τάφηκε νά βρίσκεται τώρα ἀνάμεσά τους; Τόν εἶχαν δεῖ, βέβαια, νά ἀνασταίνει νεκρούς. Ἀλλά ποτέ δέν εἶχε ἀναστηθεῖ κάποιος νεκρός μόνος του. Γι' αὐτό μόλις εἶδαν τόν Χριστό ἀνάμεσά τους, φοβήθηκαν.

«Γιατί ταραχήκατε;» ἀκοῦν τήν ἀγαπημένη Του φωνή. «Ἐγώ εἶμαι!», τούς βεβαιώνει. **«Νά, δεῖτε τά χέρια καί τά πόδια μου!»**. Φαίνονταν οἱ τρύπες ἀπό τά καρφιά μέ τά ὁποῖα Τόν σταύρωσαν. «Ἀγγίξτε με! Δέν εἶμαι φάντασμα, ἔχω σάρκα». Καί δείχνει τά χέρια Του μπροστά στους ἔκπληκτους μαθητές (βλ. «Ἡ Βίβλος», σ. 469). **«Δεῖτε κι ἐδῶ, στήν πλευρά μου!»**, πρόσθεσε στή συνέχεια. Φαινόταν καθαρά τό σημεῖο πού εἶχε τρυπήσει μέ τή λόγχη του ἕνας στρατιώτης, γιά νά διαπιστώσει ἂν ὁ Ἰησοῦς πέθανε. Εἶναι, λοιπόν, σ' ἀλήθεια ὁ Χριστός ζωντανός ἀνάμεσά τους!

Γιά νά τούς δώσει ὁ Χριστός περισσότερες ἀποδείξεις καί νά τούς βεβαιώσει ὅτι δέν εἶναι φάντασμα, τούς ρωτᾷ: «Ἐχετε τίποτε φαγώσιμο;». Οἱ μαθητές συνέρχονται γιά λίγο ἀπό τήν ἔκπληξη καί Τοῦ φέρνουν ἀμέσως ὅ,τι εἶχαν: **ἕνα κομμάτι ψητό ψάρι καί ἕνα κομμάτι κηρύθρα μέ μέλι**. Ἐκεῖνος τά τρώει μπροστά τους. Ὁ ἀναστημένος Κύριος, βέβαια, δέν εἶχε ἀνάγκη ἀπό τροφή. **Ζήτησε ὁμως νά φάει μόνο καί μόνο γιά νά βοηθήσει τούς μαθητές Του νά πιστέψουν ὅτι δέν εἶναι φάντασμα, ὅτι ἀναστήθηκε καί εἶναι σ' ἀλήθεια ζωντανός ἀνάμεσά τους**.

Ὅση ὥρα ὁ Κύριος ἔτρωγε, οἱ μαθητές Τόν κοίταζαν ἄφωνοι. Ὅλες οἱ ἀποδείξεις μπροστά τους! Δέν χωρᾷ καμιά ἀμφιβολία. Αὐτός εἶναι! Αὐτός, πού τρία ὀλόκληρα χρόνια ἦταν μαζί τους, εἶναι ὁ **νικητής τοῦ θανάτου, ὁ ἴδιος ὁ Θεός!** Τήν ἔκπληξη τή διαδέχεται ἡ χαρά! Χαρά ἀπέραντη, ἀπερίγραπτη, ἀμέτρητη!

Ἡ χαρά τῆς Ἀνάστασης

Δέν ὑπάρχει, παιδιά, **μεγαλύτερη χαρά** ἀπό ἐκείνη πού ἔζησαν οἱ μαθητές, ὅταν βεβαιώθηκαν ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε! Ἦταν πλέον σίγουροι ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ **Θεός, ὁ παντοδύναμος Κύριος!** Ὅλος ὁ φόβος πού εἶχε μαζευτεῖ ἐκεῖνες τίς μέρες στήν καρδιά τους, μεμιᾶς διαλύθηκε. Τώρα πιά τίποτε δέν φοβοῦνται, οὔτε καί τόν θάνατο!

Κι ἐμεῖς νά ἔχουμε, παιδιά, αὐτή τή χαρά! **Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, πού νίκησε τόν θάνατο καί χαρίζει σέ ὅλους ἐμᾶς ζωή αἰώνια!** Ἔτσι ψάλλουμε αὐτές τίς μέρες στήν ἀναστάσιμη προσευχή:

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζῶην χαρισάμενος.**

Δηλαδή: Ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς, μέ τόν θάνατό του καταπάτησε τόν θάνατο καί χάρισε σέ ὅλους τούς νεκρούς, πού τούς θάβουμε στά μνήματα, ζωή, ζωή αἰώνια! Νά τό ψάλουμε, παιδιά, ὅλοι μαζί πανηγυρικά! *(Τό παρακάτω σύνθημα θά μποροῦσαν νά τό φωνάζουν τά παιδιά χωρισμένα σέ δύο ὁμάδες, Α΄ καί Β΄).*

**Α΄ «Χριστὸς ἀνέστη!»
τέτοια χαρά μεγάλη**

**Β΄ «Ἀληθῶς ἀνέστη!»
στόν κόσμο δέν ὑπάρχει ἄλλη.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιά.
3. Ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
4. Παιχνίδι μέ προβολή: «Αὐγομαχίες».
5. Πασχαλινὴ κατασκευή.
6. Αὐτοσχέδιο πασχαλινὸ τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.